

veen. 't Was daar heerlijk: prachtige bosschen, kreupelhout, breede lanen, slingerpaden en geen menschen. Alleen kwam ik een der talrijke boschwachters tegen. Hij was zeer voor bescherming der vogels. De roofvogels vernietigde hij te vuur en te zwaard, zooals hij zeide. Met het geweer over den schouder leek hij daartoe ook wel in staat. Ik wandelde wat met hem op. Wij kwamen bij zijn lief huisje. Zijn zoon, een ventje van 12 jaar, wachtte hem op. Die plaatste lijsterstrikken. Met een stralend gezicht vertelde hij zijn vader, dat hij er Juist fjouer (vier) gevangen had. Hij had ze in den kelder liggen. Ik vroeg, of ik ze eens mocht zien. Jawel. En het waren: 1 merel, mannetje, 2 wijfjes en 1 zanglijster. »Hoe jammer,« zei ik, »wij beschermen ze zoo in 't voorjaar en in den herfst vangt men ze weg. Wat helpt het dan?»

Als onze regeering het wist en besepte, zou ze de Deutsche zeker op stond navolgen en het strikken hangen verbieden. Ik ken nog andere gevallen, die op hetzelfde euvel wijzen.

Den 12den October was ik te Vragender bij Lichtenvoorde. Een jongen had 4 merels thuis, 2 ♂ en 2 ♀, hij kon ze niet kwijt.

Denzelfden dag was ik op de Haardt tusschen Breedevoort en Winterswijk. Daar ving men ook merels en zanglijsters.

Denzelfden dag was ik op de Haardt tusschen Rreedevoort en Winterswijk. Daar ving men ook merels en zanglijsters.

En meent nu niet, dat dit de eenige gevallen zijn! Neen zoo gaat 't het gansche land door. Men hangt wel is waar de strikken voor koperwieken en kramsvogels, maar de eigen inheemsche vogels vallen er ook in.

Roodborstjes en goudvinken, in strikken gevangen, bracht men mij meermalen. Eén enkele maal pestvogels, omdat ze deze bij den poelier niet verkoopen kunnen. Dezen herfst heb ik er nog geen gehad, behalve één roodborstje uit Ootmarsum en een goudvink, die ik zag bij Albrink, mijn vriend, ook preparateur in D. De jongens weten dat meester voor vogelbescherming is en ze zullen er daarom wellicht niet meer mee komen. Maar gevangen worden ze en dat is een treurig feit. Zou daar niets aan te doen zijn?

Zou dat niet veranderd kunnen worden? Strikken zetten voor hazen mag niet! Zijn dezen langoren dan beter dan onze schoone zangers? Duizendmaal neen!

Beschermt de wetgever de hazen om ze later te kunnen schieten, dat hij dan ook de lijsters beschermte om ze te laten leven en om het nut en het aestheties genot, dat zij ons schenken!

Denekamp.

J. B. BERNINK.

Bij 't wintervoer.

Al verscheidene dagen lang vermaak ik mij met het gezicht van een wijfjesmerel die op een smaak heeft gekregen in de kokosnoten en zich daar nu aan tegoed doet, tot groote verontwaardiging van de meezen en tot schade van mijn kokosnoot, want zoo'n flinke vogel neemt verbazende groote happen en de meezen alleen hebben reeds dezen winter 8 kokosnoten verorbert. Erge honger kan het niet zijn, want ze worden hier geregeld tweemaal per dag ruim gevoederd met brood en zaad. De tuin zwermt ook van musschen, merels, vinken en een paar roodborstjes. Vreemde vogels ziet men hier weinig, een wit kwikstaartje behoort tot de uitzonderingen; alleen heb ik veel plezier in de waterhoentjes, die hier dichtbij in een plas verblijf houden, maar dezen winter geregeld in den tuin loopen, soms 7 tegelijk en tusschen de musschen door van het brood komen eten, of pikken van de rotte appels voor de merels; ze zijn zoo aardig, vechten nooit en kunnen soms heel vreedzaam met hun drieën van één appel pikken; heel anders dan de merels, die elkander geen stuk gunnen en niets doen dan elkander den ganschen dag verjagen en nazitten. De koude heeft bepaald een slechten invloed op hun humeur, het zijn de nijdigste vogels, die ik ken. Eenigen tijd geleden zag ik een paar dagen na elkander een kraai, die, zeker uit den modder van de pas uitgebaggerde slooten, een kleine paling had opgepikt en die nu boven in een boom zat te verorberen; het was griezellig, om te zien hoe hij de paling nijdig op zijn kop pikte, terwijl het afhangende lichaam zich kromde van de pijn, maar ik heb er mij maar niet mede bemoeid want de paling zal op hare beurt op het punt van vraatzucht ook wel niet onschuldig zijn en het was voor de kraai een lekker hapje in deze dure tijden!

Zetten.

C. E. v. D.

Bescherm de wilde planten.

Wij krijgen een klacht uit een onzer provincie-hoofdsteden, dat op de H. B. S. aldaar aan de leerlingen de eisch gesteld wordt, dat zij een herbarium aanleggen van minstens vijftig volledige planten. De vrees wordt geuit, dat daardoor onze flora verarmen zou.

Nu, ik ben daar niet zoo bang voor en zou voor die jongens wel wenschen, dat ze honderd soorten bij elkander moesten brengen. Als ik mij niet vergis wordt de eisch pas gesteld aan derde-klassers of vierde-klassers en dat zijn al jongelui, waar mee te praten valt en aan wie door een gevoelvol en verstandig leeraar liefde en ontzag voor onze vaderlandsche flora kan worden ingeboezemd. En de meesten hunner zullen zich ook zeer gaarne tot de meest algemeene soorten willen beperken; ik zal nu maar niet zeggen uit oppervlakkigheid of gemakzucht, maar omdat andere vakken hun nog meer belangstelling inboezemen.

De meest algemeene soorten van onze flora nu vermenigvuldigen zich zoo sterk, dat ze geen gevaar loopen door 't aanleggen van herbaria, al ging ook het heele lager onderwijs meedoen. Maar die leeraar moet er toch een oogje op houden.

T.

Zang in Indië.

(Uit een brief).

»Als u hier was, zou u merken, dat 't aantal zingende vogels hier niet zoo klein is als wel beweerd wordt. Natuurlijk zingen ze niet altijd het heele jaar door. In mijn tuin zingt een soort van lijster prachtig, haast even mooi als de hollandsche merel. Ook zingen hier tal van meesjes en vele kleine fluiters, die ik niet ken. De wiewaai is hier vrij algemeen; iederen morgen hoor ik er een in den tuin van het proefstation.

Salatiga.

W. D. v. L.

Een merel met een „roof“snavel.

De heer Albrink, preparateur, kwam bij mij: Bernink, nu moet je eens even mee gaan. Ik heb een vreemde vogel. Het dier heeft de grootte en kleur van een wijfjesmerel, maar het heeft een langen haakvormigen bovensnavel.

Ik ging natuurlijk dadelijk mee om het wonderbeest te zien. De kleine Buekers stak ik in den zak. Ik kon niet droomen, wat voor heest het wel zou zijn. Ik kwam en zag... dat het een merelwijfje was, waarvan de ondersnavel kleiner was gebleven, hier en daar ingedeukt, iets misvormd, en de bovensnavel tot een lange roofvogelachtige neb was uitgegroeid.

Het dier moet er bepaald hinder van hebben.

D.

B.

Reigernesten.

Volgens de kaart in afl. 7 der *Levende Natuur*, is Overijsel schaars van reigers- en aalscholversnesten voorzien.

Tot voor een jaar of vijf waren er in de Lutte bij Denekamp op het erve Haarman wel een 15-tal reigernesten. Op 't oogmerk zijn ze alle verdwenen. De oorzaak moet gezocht worden in het kappen van verscheiden boomen, zoodat het bosch minder veilig werd.

De nesten zaten in grove dennen, die tusschen eiken groeiden.

D.

B.

De Meerkol in den Herfst.

Als een bewijs dat de Vlaamsche gaai in den herfst eikels als voedsel gebruikt, vond ik 3 November zeven eikels in den krop van een exemplaar, dat mij ter opzetting was toegezonden.

D.

B.

Correspondentie.

v. d. K. te O. W. De Roodhalsfuut (*Colymbus griseigena*) is zonder bepaald zeldzaam te zijn altijd een aardige vondst. Van zeer veel belang is het evenwel, om uit te maken of die vogel hier te lande broedt, want daaromtrent bestaat nog geen volstreekte zekerheid. Maar dan moet die jager de dieren niet doodschieten. Teeken vooral bij uw opgezet exemplaar datum, vindplaats en zoo noodig sekse aan, anders heeft het geen waarde.

T.

